ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ 2585

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΑΩΡΟΥ
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.40 — Δύσις 6.29"
Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 7.8, ἐλαχ. 3.9. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα : Κρητικὸν ἕως ἐταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 766.1.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ

Νὰ τέρματισθῇ — λέγουν βενιζελικαὶ ἐφημερίδες — ἡ ἐκλογικὴ περίοδος καὶ ὁ σάλαγος αὐτῆς. Συμφωνότατοι. Ποῖος λογικὸς ἄνθρωπος δὲν θὰ τὸ ἐπεθύμει καὶ τώρα καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, ἰδίως, ὅμως, ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσχερεστάτας συνθήκας καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον ; Ποῖος θὰ ἦτο τόσον ἄφρων, ὥστε νὰ μὴ ἐπιθυμῇ τὴν ταχίστην ἐπάνοδον τῆς χώρας εἰς μίαν ἀδιατάρακτον ὁμαλότητα ; Εἴμεθα, ὅμως, ἡναγκασμένοι νὰ παρατηρήσωμεν, χωρὶς τὴν παραμικρὰν διάθεσιν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἐριστικὰς συζητήσεις, κάθε ἄλλο παρὰ συμβαλλούσας εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀδιαταράκτου αὐτῆς ὁμαλότητος, ὅτι ἀπὸ τοὺς βενιζελικοὺς κυρίως ἐξαρτᾶται ἡ ταχεῖα τῆς ὁμαλότητος ἀποκατάστασις.

Καὶ ἐν πρώτοις : ἐὰν δὲν ἐπηκολούθει, τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, ἡ ἔνοπλος ἀντίστασις κατὰ τῆς λαϊκῆς θελήσεως ἑνὸς ἀνθρώπου ἀρρήκτως, στενώτατα συνδεδεμένου μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ βενιζελισμοῦ, ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκκινήσαντος διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν «δικτατορίαν» του, ποία ἀνωμαλία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὴν μετεκλογικὴν τῶν γεγονότων ἐξέλιξιν ; Ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν τῶν ἐκλογῶν ἐλησμονήθη μήπως ὅτι ἐβάλλετο ὁ λαὸς ἀπὸ θωρακισμένα αὐτοκίνητα, ὅτι ἅρματα ἐφόδου διέσχιζον τὴν πόλιν, ὅτι ἐχύθη αἷμα ἀπὸ ἐγκληματίας στασιαστάς ; Ἐλησμονήθη, μήπως ἡ ἐκ βαθέων, φυσικωτάτη ἄλλωστε, ἐξανάστασις ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὰ διαπραχθέντα ; Καὶ ποῖος εὐθύνεται διὰ τὸν ψυχικὸν αὐτὸν τοῦ ἔθνους συγκλονισμόν, τοῦ ὁποίου τὰ ἐπακόλουθα ὅλοι ὀφείλομεν νὰ συνεργήσωμεν διὰ νὰ ἐκλείψουν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ἀλλ' ὄχι, βέβαια, διὰ μιᾶς ἐπικινδύνου ἀτιμωρησίας τῶν ἐγκλημάτιῶν ;

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι διατυποῦμεν αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις, χωρὶς καμμίαν διάθεσιν διαιωνίσεως ἀντεγκλήσεων καὶ φιλονικιῶν ἐπιζημίων διὰ τὴν ἀναγκαιοῦσαν σήμερον εἰπέρ ποτε γαλήνην τῆς χώρας, ἀντιμετωπιζούσης δύσλυτα προβλήματα θεμελιώδους διὰ τὴν ὕπαρξίν της σημασίας. Ἀλλ' αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ διευκρινίσωμεν, ἐν πάσῃ ἠρεμίᾳ καὶ εἰλικρινείᾳ, μερικὰ πράγματα, μὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ πρακτικῶς εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ὁμαλότητος εἰς τὴν χώραν μας.

Εἴπομεν ἤδη ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἐξαρτᾶται πρωτίστως τοῦτο. Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ὁμιλήσωμεν ἐπεξηγηματικώτερον. Καὶ ἄν ἀκόμη δὲν συνέβαινον τὰ γεγονότα τῆς προπαρελθούσης Δευτέρας, ἡ κατάστασις, τὴν ὁποίαν θὰ παρελάμβανεν ἡ νέα κυβέρνησις δὲν θὰ ἦτο καθόλου ὁμαλή. Ἐπὶ δεκαπενταετίαν καὶ πλέον ἡ χώρα ὑπέστη ἐπαλλήλους συγκλονισμοὺς ἀπὸ κινήματα, ἐπαναστάσεις καὶ παντοίας αὐθαιρεσίας, ὀφειλομένας εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ «παραγοντικὸν» κόσμον, τὸν ὁποῖον ἐξεκόλαψεν ἡ βενιζελικὴ ἢ βενιζελογενὴς πολιτικὴ καὶ ἐκδήλωσις. Κάθε τοιοῦτος πολιτειακὸς συγκλονισμὸς ἐδημιούργει ἀνωμάλους ρυθμίσεις τῆς κρατικῆς μηχανῆς, τῆς κρατικῆς διαρθρώσεως, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκυροῦντο καὶ τῶν ὁποίων τ' ἀποτελέσματα παρέμενον. Ἀλλ' ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς διευθετήσεως καθίστα ἁπλῶς χρονίαν μίαν γενικωτέραν ἀνωμαλίαν. Καὶ ἡ τελευταία πενταετία περίπου τῆς βενιζελικῆς διακυβερνήσεως, ἀνακόψασα τὸ πραγματικῶς ἐξομαλυντικὸν ἔργον τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐπηκολούθησε τὴν κατάλυσιν τῆς Παγκαλικῆς δικτατορίας, ἐπανέφερεν, ἀλόγως καὶ ἐπικινδύνως, σημαντικάς τινας καταστάσεις σχετικὰς πρὸς ἓν πρόσφατον ἀκόμη καθεστὼς διχασμοῦ. Μία ἀπὸ αὐτάς, μὴ δὲν ἦτο καὶ ἡ ἀνέπίσημος ἀνάδειξις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 εἰς εἶδος παρασκηνιακοῦ ἄρχοντος, μὲ πραγματικωτάτην ἀνάμιξιν εἰς τὰ πάντα, ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς τὸ ἐγκληματικὸν κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου ;

Ἐὰν οἱ φιλελεύθεροι εἰλικρινῶς ἐπιθυμοῦν τὴν παγίωσιν τῆς ὁμαλότητος, θὰ ἔπρεπεν, ἐν πρώτοις, νὰ μὴ προκαλοῦν, κατόπιν ὅλων αὐτῶν, δι' ἀνακριβῶν ἐκθέσεων τῶν γεγονότων τὴν ἐξέγερσιν τῆς δημοσίας γνώμης. Καί, κατὰ δεύτερον λόγον, νὰ φροντίσουν ὅπως, ἐν συναισθήσει τῆς πραγματικότητος μὴ θελήσουν νὰ παρεμβάλουν προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῆς περισυλλογῆς, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ νέα κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις. Ἐπιδεικνύεται, αἴφνης, δυσφορία ἐκ μέρους τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὰς φήμας περὶ καταργήσεως τῆς Γερουσίας. Ἀσχέτως πρὸς τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἕκαστος δύναται νὰ ἔχῃ περὶ τῆς χρησιμότητος ἢ τοῦ ἀχρήστου αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ, περὶ ἑνὸς πράγματος δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καμμία ἀμφιβολία : Ἐάν, ἐκ τῆς ἀρχικῆς της συνθέσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς βαθμιαίας ἀνανεώσεώς της, ἡ Γερουσία ἔχει σήμερον πλειονοψηφίαν βενιζελικήν, εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι κατὰ τοῦτο εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ σημερινὸν φρόνημα τῆς πλειονότητας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἷον ἐξεδηλώθη εἰς δύο ἐκλογάς. Κατὰ συνέπειαν, ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἤθελεν ἐπιχειρήσει νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ γεγονὸς τοῦτο πρὸς νομοθετικὴν κωλυσιεργίαν, θὰ ἐτίθετο ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ γεγονότος ζήτημα διατηρήσεως τῆς δευτέρας αὐτῆς Βουλῆς. Καὶ τοῦτο, βεβαίως, δὲν θὰ συνετέλει εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ὁμαλότητος.

Τὸ συγκεκριμένον τοῦτο παράδειγμα ἀποδεικνύει τὴν βεβαίωσίν μας ὅτι τῆς ὁμαλότητος ἡ παγίωσις ἐξαρτᾶται πρωτίστως ἀπὸ τοὺς Φιλελευθέρους, τοὺς ὁποίους βαρύνει καὶ ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ὑπερμέτρως παραταθεῖσαν ἀνωμαλίαν.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὰ θύματα

Ἀπὸ τὸ κίνημα τοῦ Πλαστήρα ἐγλυτώσαμε. Ἀπὸ τὰ ἄρθρα τοῦ κ. Πολυμέρου, καὶ ἀπὸ αὐτά, προσωρινῶς τοὐλάχιστον. Ἀλλὰ πότε θὰ γλυτώσουμε, Θεέ μου, ἀπὸ τὸν τακτικὸν πελάτην τοῦ καφενείου τῆς γειτονιᾶς, ὁ ὁποῖος, παραμονεύων, ἐκεῖ εἰς μίαν γωνίαν τοῦ καταστήματος, ἀναμένει τὸ θῦμα του, γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτεθῇ ; Εἰσέρχεται εἰς τὸ καφενεῖον ἕνας κύριος νὰ πάρῃ βιαστικὰ τὸν πρωϊνό καφέ του, νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ εἰς τὶς ἐφημερίδες καὶ κατόπιν νὰ μεταβῇ στὴ δουλειά του. Μόλις ὅμως καθήσῃ καὶ πιάσῃ ἕνα οἱονδήποτε φύλλον στὰ χέρια, ἀντιλαμβάνεται ὅτι παραπλεύρου του, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καναπέ, ἔχει ἔλθει καὶ τοποθετηθῆ κάποιος ἄλλος. Δὲν τὸν προσέχει καὶ συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος. Ἐκεῖνος ὅμως θέτει ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον τῆς πολιορκίας τοῦ θύματος. Κατ' ἀρχὰς ξεροβήχει, γιὰ νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν παρουσίαν του. Ἐὰν τὸ ξεροβήξιμο δὲν ἐπιφέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, ἀφήνει τὸ μπαστουνὶ του νὰ πέσῃ χάμω, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ αἰφνίδιος κρότος θὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώσκοντος πρὸς τὸ μέρος του καὶ θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς συνομιλίαν. Παρέρχεται ἀδιάφορος καὶ ὁ κρότος τοῦ μπαστουνιοῦ ; Εἰς ἐνέργειαν τότε τὸ βαρὺ πυροβολικόν, ἤτοι αἱ θορυβώδεις παρατηρήσεις καὶ ἐπιπλήξεις πρὸς τὰ γκαρσόνια τοῦ καταστήματος :

— Βρὲ ἀδερφέ, δὲν κλείνετε λοιπὸν τὴν πόρτα ; Τὸν ἐπουντιάσατε τὸν κύριο ἀπὸ δῶ, ποὺ εἶνε μέσα στὴν μπούκα. Τί κατάσταση εἶνε αὐτή ; Ἤρθε ὁ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ καφέ, καὶ ὄχι πνευμονία.

Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς τὸ ἀπυχὲς θῦμα ἔχει πλέον πέσει εἰς τὴν παγίδα :

— Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε, γυρίζει καὶ λέγει πρὸς τὸν ἄγνωστον προστάτην του. Πράγματι ἐκαταλάβαινα καλὰ γὼ πῶς μὲ φύσαγε ἕνα κρύο ἀεράκι, πολὺ ἐνοχλητικό.

— Ἦταν, κύριε, ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα. Αὐτὰ τὰ γκαρσόνια ποτὲ δὲν φροντίζουν νὰ τὴν κλείνουν, ἄμα κανένας ἀπρόσεκτος πελάτης τὴν ἀφήνει ἀνοιγμένη. Νομίζουν πῶς ὁ ἄλλος εἶνε σιδερένιος καὶ δὲν κρυολογᾶ. Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ εὔκολο νὰ πάρῃ πούντα, γιατὶ εἶνε ἀφωσιωμένος εἰς τὸ διάβασμα τῆς ἐφημερίδος καὶ φυσικὰ δὲν ἔχει τὸ νοῦ του νὰ βλέπῃ πότε ἡ πόρτες εἶνε ἀνοιχτὲς καὶ πότε εἶνε κλειστές. Ἰδίως αὐτὲς τὶς ἡμέρες μάλιστα ποὺ τὰ νέα τῶν ἐφημερίδων ἔχουν τόσο ἐνδιαφέρον.

— Εἶνε ἀλήθεια ! Καὶ γὼ δὲν ἐπρόσεξα, διαβάζοντας τὰ σχετικά μὲ τὴν ἔρευναν διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ στασιαστοῦ Πλαστήρα.

— Τὸν παληάνθρωπο ! Ποῦ νομίζετε σεῖς, κύριε, ὅτι κρύβεται ;

— Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν κρύβουν οἱ βενιζελικοί.

— Πιστεύετε νὰ εἶνε εἰς τὸ σπίτι τοῦ Βενιζέλου, ὅπως διαβίβεται ; Λένε ὅτι στὸ σπίτι αὐτὸ ὑπάρχουν μυστικὰ λαγούμια, ὅπου κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακαλυφθῇ, ἄμα τρυπώσῃ.

— Δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑπάρχουν καὶ λαγούμια.

— Γιατί ὅμως δὲν γίνεται ἔρευνα καὶ εἰς τὸ σπίτι τοῦ Βενιζέλου ; Προχθὲς εἰς τὸ σπίτι τοῦ Τσαλδάρη ἐμπῆκε ἡ ἀστυνομία, γιατὶ δὲν μπαίνει καὶ σ' αὐτό ;

— Τὸ ἔχει πολιορκήσει ἀπ' ἔξω.

— Τί νὰ σᾶς πῶ ; Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἐὰν δὲν ἦταν ἄρρωστος ὁ Κονδύλης, ὁ Πλαστήρας θὰ εἶχε συλληφθῆ αὐτὴ τὴ στιγμή. Αὐτὸς δὲν παίζει.

— Πολὺ πιθανόν.

— Μὰ εἶνε ἄρρωστος πράγματι, ἢ κάνει τὸν ἄρρωστο, γιατὶ δὲν εἰσακούσθηκαν οἱ γνῶμαι του περὶ δρακοντείων μέτρων κατὰ τῶν στασιαστῶν ;

— Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὸ γνωρίζω, κύριε.

— Καὶ ὁ Μεταξᾶς ; Γιατὶ δὲν ἀναλαμβάνει ὁ Μεταξᾶς ;

— Εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ Τουρκοβασίλη, βλέπετε.

— Κολοκύθια ! Κάτι ἄλλο θὰ τρέχῃ. Δὲν τὸ ξέρετε σεῖς ;

— Ὄχι ! Δὲν τὸ ξέρω.

— Μοῦ φαίνεται πῶς θὰ ὑπάρχῃ διαφωνία γιὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀριστίνδην γερουσιαστῶν. Ὁ Τσαλδάρης θέλει νὰ βάλῃ γερουσιαστὰς μαζὶ μὲ τοὺς δικούς του καὶ τοὺς ἀποτυχόντας βενιζελικοὺς ἀρχηγοὺς Μιχαλακόπουλον, Παπαναστασίου καὶ Σοφούλην, ὁ δὲ Μεταξᾶς δὲν τὸ παραδέχεται αὐτό. Καὶ ἔχει πολὺ δίκαιο. Γιατί οἱ Βενιζελικοί, εἰς τὶς ἄλλες ἐκλογές, ποὺ ἀπέτυχε ὁ Ζαβιτσιάνος δὲν τὸν ἔκαναν γερουσιαστήν ; Δὲν ἦτον καὶ αὐτὸς ἀρχηγὸς κόμματος ; Ἀλλὰ ἔτσι εἴμαστε ἐμεῖς. Πᾶμε πάντα μὲ τὴν ἀγιαστούρα. Νὰ ἰδῆτε ὅτι καὶ τοὺς ἐνόχους τοῦ κινήματος, θὰ τοὺς ἀφήσουμε ἐλεύθερους σὲ λίγο. Τί λέτε καὶ σεῖς ;

— Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἠξεύρει. Ἐγὼ δὲν ἠξεύρω.

— Μά, βρὲ ἀδερφέ, τίποτε δὲν ξέρετε καὶ σεῖς, ποὺ ἔχετε τόσο σοβαρὸ παρουσιαστικὸ καὶ εὑρίσκεσθε ὅλη τὴν ἡμέρα στὴν πόλι ;...

Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν ποὺ ἔχει σοβαρὸ παρουσιαστικὸ καὶ δὲν εἶνε τακτικὸς πελάτης τοῦ καφενείου, ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχῃ πληροφορίας περὶ ὅλων τῶν συμβαινόντων. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ταραχῶν, ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τὴν κυρίαν ἀφορμὴν νὰ τὴν ἐκτασίν των, τοὺς ὑποκινητάς των, ὅλας γενικῶς τὰς λεπτομερείας τοῦ κινήματος. Τὰς ἑπομένας ἡμέρας, τοῦ ἐπεβάλλετο νὰ εἶνε ἐνήμερος τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀστυνομίας, τῶν σκέψεων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἀποφασισθεισῶν συλλήψεων. Ἀλλὰ καὶ ὅταν παρῆλθον πάντα ταῦτα, ὁ καφὲς εἶνε ἀδύνατον νὰ ροφηθῇ εἰς τὸ καφενεῖον ἡσύχως. Ὁ κύριος μὲ τὸ σοβαρὸν παρουσιαστικὸν θὰ ἐνοχληθῇ ἀπὸ τὸν καφενόβιον πελάτην διὰ τὰ λογούμια ποὺ ἔχει ἡ κυρία Βενιζέλου εἰς τὸ μέγαρόν της, διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς Γερουσίας, διὰ χίλια δυὸ ἄλλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἐκκρεμῆ. Δὲν γνωρίζω ἐὰν τὰ κινήματα ἔχουν καλὰς ἢ κακὰς συνέπειας ἐπὶ τῆς προόδου ἑνὸς τόπου. Διὰ τὴν γαλήνην ὅμως τῶν ἐχόντων σοβαρὸ παρουσιαστικὸ κυοῖων εἶνε αὐτόχρημα ὀλέθρια. Καφὲ δὲ θὰ πιοῦν ἡσύχως εἰς τὸ καφενεῖον ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Οἱ ξένοι καὶ ἡμεῖς

Τὰ ἐν Ἑλλάδι γεγονότα

Εἰς τὸ τελευταῖον κομισθὲν φύλλον τοῦ λονδινείου «Μόρνινγκ Πόστ» δημοσιεύεται ἐνδιαφέρον κύριον ἄρθρον περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γεγονότων, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὸν συντάκτην του ἀσυνήθως καλὸν γνώστην τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὡς καὶ τῶν προσώπων. Ἀσχέτως δὲ πρὸς τὴν τελευταίαν, ἐν κατακλείδι τοῦ ἄρθρου, περικοπὴν, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ ἐκφράζῃ μόνον τὴν προσωπικὴν γνώμην καὶ εὐχὴν τοῦ ἀρθρογράφου καὶ τῆς ἐφημερίδος, τὸ γεγονὸς, ὅτι τὰ τελευταῖα γεγονότα ἐξηγοῦνται πλήρως ὡς πρὸς τὰ ἐλατήριά των, εἰς τὸ κύριον ἄρθρον αὐτὸ — κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἀνακριβείας, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς πλείστας τῶν ξένων ἐφημερίδων — καθίσταται εὐχάριστον τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀναδημοσιεύσεώς του :

Τὰ πράγματα ἔλαβον ἀσυνήθως ραγδαίαν ἐξέλιξιν, τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας, εἰς τὰς Ἀθήνας. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ὁ κ. Βενιζέλος εὑρέθη ἐπὶ κεφαλῆς 102 φιλελεύθερων βουλευτῶν, ὁ δὲ κ. Τσαλδάρης, ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ (ἄλλοτε βασιλόφρονος) κόμματος, ἠκολούθει πλησιέστατα, μὲ 96 βουλευτικὰς ἕδρας. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Τσαλδάρης, ἀφοῦ ἀνεγνώρισε τὴν Δημοκρατίαν, ἐπέτυχεν (ἔλαβε τὴν ἄδειαν) νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν συνασπισμοῦ, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐστάθη ἐπὶ πολύ. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέσυρε συντόμως τὴν ὑποστήριξίν του, ἐσχημάτισε κυβέρνησιν ἰδικήν του καὶ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε τὴν πλειοψηφίαν, διέλυσε τὴν Βουλὴν καὶ προσέφυγεν εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης ὑπῆρξεν ὅτι ἔλαβε μόνον 116 ἕδρας ἐπὶ τῶν 248, οὕτως ὥστε ὁ κ. Τσαλδάρης, μὲ δύναμιν αὐξηθεῖσαν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς 130 βουλευτάς, εἶχε μίαν σαφεστάτην ἀν καὶ μικρὰν πλειοψηφίαν.

Ἀλλ' οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνοι (ἀνάγνωθι: «παράγοντες») οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὀργανώσει τὴν ἐπανάστασιν (τοῦ 1922) καὶ ἐπηρέαζον ἔκτοτε τὰς κυβερνήσεις, δὲν ἐθεώρησαν «κανονισμένα» τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα τῶν ἐκλογῶν. Ὁ δὲ στρατηγὸς Πλαστήρας ἀνεκήρυξε στρατιωτικὴν δικτατορίαν. Ὁ Πλαστήρας αὐτὸς, δέον νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι ἦτο ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ἐξεδίωξε τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ «ἐξετέλεσε» τοὺς ὑπουργοὺς τῷ 1922. Ἐπιπροσθέτως, αὐτὸς ὁ ἴδιος Πλαστήρας, συνταγματάρχης τότε, ἦτο ἐκεῖνος ποὺ προσέφερεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1924, «τὸ ὑπέρτατον δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας». Κατόπιν τούτου, εἶναι εὐνόητον ὅτι ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας δὲν εὕρισκε τοῦ γούστου του τὴν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπάνοδον τοῦ (τέως) βασιλόφρονος πολιτικοῦ ἡγέτου, τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ἐφ' ᾧ καὶ προέβη εἰς τὸ πραξικόπημά του.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν διήρκεσε. Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῇ δικαίᾳ ὀργῇ του, προέβη εἰς φοβερὰς διαδηλώσεις καὶ ἀπεπειράθη νὰ καταλύσῃ τὸ παράνομον καθεστὼς, εἰς τὴν ἀπόπειραν δὲ αὐτὴν 20 περίπου ἐπληγώθησαν καὶ εἷς φονευθῆ. Ἀλλὰ καὶ οἱ συνάδελφοι τοῦ Πλαστήρα δὲν ἐπεκρότησαν τὴν ἐνέργειάν του, ὁ δὲ στρατηγὸς Ὀθωναῖος κατέρριψε τὴν δικτατορίαν ποὺ εἶχεν ἰδρύσει πρὸ ὀλίγου ὁ συνάδελφός του.

Ὁ στρατηγὸς Ὀθωναῖος, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, εἶχε προεδρεύσει τοῦ φριχαλέου ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἐδίκασε τοὺς βασιλόφρονας ἀρχηγοὺς καὶ κατεδίκασεν αὐτοὺς καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον εἰς θάνατον. Εἶχε συνεπῶς ἀναμιχθῆ εἰς τὴν Ἐπανάστασιν, ὅσον καὶ ὁ ἄλλος.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἡ πόλις τῶν Αὐτοκρατόρων

Ἀπὸ Πεκίνου εἰς τὸ Γιεχὸλ

Μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν Ἰαπώνων

«Ἐξ ἡμέρες ἀπὸ τὸ Πεκῖνο στὸ Γιεχόλ, μὲ καλὰ ἄλογα» λέν οἱ ὁδηγοί ! Ἀλλὰ ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι ξηρός, ἕνα αὐτοκίνητο μπορεῖ νὰ κάνῃ τὸν ἴδιο δρόμο σὲ δύο ἡμέρες μόνο : ἀπόστασις 140 μίλια στὰ χαρτιά, 200 περίπου μίλια στὴν πραγματικότητα. Πολλοὶ ὁλίγοι, ὅμως, περιηγηταὶ καταφεύγουν στὸ αὐτοκίνητο, ὅπου ὁ Κινέζος σωφὲρ εἶνε συνήθως πρόσωπον φοβερόν... Εὐτυχῶς ὑπάρχουν καὶ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα ποὺ ἐκτελοῦν τὴν γραμμὴν Πεκίνου—Γιεχόλ : «Αὐτοκίνητα» κατ' εὐφημισμόν, πράγματι δὲ σκράβαλα ἀπροσδιορίστου ἡλικίας, τὰ ὁποῖα γεμᾶτα ἀπὸ ἀνθρώπους, κτήνη καὶ σκεύη, φεύγουν κάθε ἑβδομάδα ἀπὸ τὴ μιὰ πόλι καὶ κάποτε φθάνουν στὴν ἄλλη.

Παρ' ὅλην τὴν ὠμορφιὰ τοῦ Γιεχόλ, πολὺ ὀλίγοι εἶναι οἱ ἐπισκέπται του. Δὲν πηγαίνουν παρὰ μόνον ὅσοι ἔχουν δουλειά. Διότι «ἡ πόλις εἶναι γουρσούζικη».

Τὸ 1820, ὁ αὐτοκράτωρ Τσὰ-Τσίγκ ἐφονεύθη ἐκεῖ ἀπὸ κεραυνόν. Ἡ ἀκολουθία τοῦ τρομοκρατηθεῖσα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Πεκῖνον καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἐγκατέλειψε τὸ Γιεχὸλ ποὺ ἦτο ἕως τότε θερινὴ διαμονή. Τὸ 1860, ὅμως, τὰ Ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα ἐμπῆκαν εἰς τὸ Πεκῖνον καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Τσιὲν-Σένγκ κατέφυγεν εἰς τὸ Γιεχὸλ ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν. Ὁ θάνατός του, ἐπισυμβὰς ἴσως ὑπὸ συνθήκας ὀλίγον μυστηριώδεις, ἐπέτεινε τὴν δεισιδαιμονίαν τῶν Κινέζων, ἔκτοτε δὲ τὸ Γιεχὸλ ἐθεωρῆθη κατηραμένον. Εἰς τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1900 καὶ τοῦ 1911, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς δημοκρατίας, ἐκεῖ ἐστέλλοντο οἱ πρόσφυγες.

Σήμερον, οἱ Ἰάπωνες εἰσῆλθαν στὴ «γουρσούζικη πόλι». Ὁ ἐπιτελάρχης τῶν Ἰαπωνικῶν δυνάμεων ἔχει καταλάβει τὸ ἀνάκτορον τῶν 30 ἐπαύλεων, τὴν παλαιὰν ἕδραν τῶν αὐτοκρατόρων τῆς δυναστείας Μαντζοῦ. Μυδραλλιοβόλλα ἐστήθησαν εἰς τὸ πάρκον καὶ φρουροὶ φυλάττουν παντοῦ ἐπάνω στὶς ταράτσες, κοντὰ στὰ πέτρινα ρόζ λεοντάρια.

Ἐν τούτοις ἡ Κίνα καὶ ἡ Ἰαπωνία δὲν ἔχουν κηρύξει ἐπισήμως τὸν πόλεμον πρὸς ἀλλήλας. Τί περίεργα πράγματα ! Καὶ πόσον εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ νοητὴ εἰς τὴν Δύσιν ἡ νοοτροπία τῆς Ἀνατολῆς ! Ἡ Κινεζικὴ ἐπανάστασις, διὰ τὴν δημοκρατίαν, εἶχε κηρυχθῆ μὲ τὴν κραυγὴν «θάνατος εἰς τοὺς Μαντζοῦ», τοῦτέστι τὴν ἐκ Μαντζουρίας προελθοῦσαν δυναστείαν τῶν αὐτοκρατόρων Μαντζοῦ. Σήμερον, τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῶν Κινέζων ἀφυπνίζεται μὲ τὴν κραυγὴν «ὑπὲρ τῶν Μαντζοῦ», τοῦτέστι τῶν Μαντζουριανῶν καὶ τῆς Μαντζουρίας. Μὲ ἄλλας λέξεις, οἱ μαλωμένοι ἐξάδελφοι λαοί, οἱ Κινέζοι καὶ οἱ Μαντζουριανοί, ἐπαναευρίσκουν τὸν οἰκογενειακὸν δεσμὸν ποὺ τοὺς ἑνώνει ἐνώπιον τοῦ ξένου ἐπιδρομέως, τοῦ Ἰάπωνος. Τὸ μίσος δὲ τοῦτο ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἀποτελεῖ περίπου τὸν μοναδικὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν τῆς Κίνας ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε σχεδὸν τὸ κοινόν, οὔτε φυλετικὸν δεσμόν, οὔτε νόμους, οὔτε παραδόσεις.

Καὶ ὅμως, εἰς τὸ Πεκῖνον καὶ εἰς τὸ Γιεχὸλ καὶ εἰς τὸ Μοῦκδεν εὑρίσκει κανεὶς πληθυσμοὺς ὁμοιογενεῖς. Ἂν αἱ διάλεκτοι τῶν ἀγροτῶν διαφέρουν, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῶν μανδαρίνων (σ. σ. τοῦτέστι τὴν καθαρεύουσαν.) Εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ των διακρίνεται τὸ ἴδιον περίπου κράμα αἵματος, εἰς τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν : Κινέζοι τοῦ βορρᾶ, Μογγόλοι, Μαντζουριανοί. Ἡ ράτσα των εἶναι πολὺ ὡραιότερη παρὰ ἡ ράτσα τῆς Καντών, ἐπίσης καὶ ὁ χαρακτὴρ των εἶναι συμπαθητικώτερος. Εἰς τὰ β

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ρήτωρ Καρρώ

Τοῦ Ἀλεξάντερ

Κατά μετάφραση τῆς Κυρίας Λ. Π. Λούρου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐκ μιᾶς τῆς κίτρινης φάσης ἔνα χαμόγελο.

—Δὲν πολύ βιάζεστε, Ο' Κέλλυ. Κρῦοι δὲν κυφετιάζουν κόκκινα κόκκινα πιστοῦν!

Τὸ τραγοῦδι, δὲν τὸ προτιστεύει οἱ ἀνθρωποι μέσα στὶς σκοτεινὲς τῆς χειμωνιάτικες ἡ σπηλιάτες τοῦ μαλωμένου γόρω ἀστ' ἐνῶ τοῦ, ἀνοιχτοῦ τὸν ἥλιο τὸν χαρωμένο, ἀλλὰ τὸν ἥλιον ὁ ἥλιος, ἤτ' ἀστρατὶς κοιτὸ τὸν ἥλιον ἀστ' ἀν τὸν ἥλιον τὸν ἥλιον τὸν ἥλιον

ΠΡΩΪΑΩΡΑ 5Η

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΙΓΙΟΥΣ

ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 13. ('Αθην. Πρακτ.). — Αἱ γιουγκοσλαυϊκαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰς ἀκολούθους δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Τσαλδάρη πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴν τοῦ πρακτορείου Ἄβαλα:

«Ἡ ὑπ' ἐμὲ κυβέρνησις — εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς — δὲν εἶνε πλέον κυβέρνησις ἀνοχῆς, ἀλλ' ἐξελέγη ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειονοτητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ δρᾶσίς της εἶνε τελείως ἀνεξαρτητος καὶ ἰσχυρά.»

Ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν, σχετικὴν μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως, ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Εἰς ὅλην τὴν χώραν επικρατεῖ ἤδη πλήρης τάξις. Ἡ λαϊκὴ ἐξεγερσις ἐναντίον τοῦ ἐπεισοδίου τῆς παρελθούσης Δευτερας κατηγυνάσθη. Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι παρόμοιον γεγονὸς δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ. Ἡ ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη, ἤτις ἐστάθη πάντοτε εἰς τὸ ὕψος της, θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους, οἵτινες παρανόμως ἐπεβουλεύθησαν τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ.»

»Μεταξὺ ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ ἐπικρατεῖ ταυτότης βλέψεων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς Χώρας καὶ τὴν ἐξεύρεσιν διεξόδου ἐκ τῆς κρίσεως.»

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὡσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι, εἰς τὰς γενικὰς της γραμμὰς, παραμένει ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῶν προκατόχων κυβερνήσεων.

«Ἂς ἐλπίσωμεν — προσέθεσεν — ὅτι ὁ νεφελώδης ὁρίζων θέλει καταστῆ διαυγής. Ἡ κυβέρνησίς μου θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὥστε νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς φιλικὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μεθ' ὅλων των λαῶν καὶ κυρίως μετὰ τῶν γειτόνων της, συμπεριλαμβανομένης τῆς Βουλγαρίας, μετὰ τῆς ὁποίας ἀπομένουν πρὸς διακανονισμὸν μερικὰ ζητήματα οἰκονομικῆς μόνον φύσεως.»

Ἀναφορικῶς μὲ τὴν οἰκονομικὴν μοταξὺ τῶν γειτόνων συνεργασίαν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει βαθμηδὸν νὰ παύσῃ νὰ εἶνε μόνον ἀγοραστὴς καὶ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται καὶ πωλητὴς προϊόντων.

«Ὁ κόσμος — κατέληξεν — ὀφείλει νὰ βαδίζῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰρήνης καὶ νὰ διατηρήσῃ τὸ σημερινὸν εἰρηνικὸν καθεστὼς, πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων τῶν λαῶν καὶ ἰδίᾳ ἡμῶν τῶν κατοίκων τῶν μικρῶν χωρῶν.»

Ἐπίσης αἱ γιουγκοσλαυϊκαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Δημ. Μαξίμου.

ΟΙ «ΤΑ·ΙΨΣ» ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. ('Αθην. Πρακτ.). — Οἱ «Ταΐμς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ γράφουν ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως τὰ ἑξῆς:

«Χάρις εἰς την κοινὴν λογικὴν καὶ τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ πολιτικὴ κρίσις τῶν Ἀθηνῶν ἐλύθη διὰ συνταγματικῶν μέσων. Ὁ κ. Κονδύλης, ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποτελεῖ ἐγγύησιν, περὶ τοῦ ὅτι ἡ Δημοκρατία οὐδένα κίνδυνον διατρέχει. Οἰαιδήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ μελλοντικαὶ δυσχέρειαι, ὁ κ. Τσαλδάρης δέον νὰ ἐνθαρρυνθῇ, ὅπως τὰς ἀντιμετωπίσῃ μετὰ τόλμης, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ σαφὴς ἀπόδειξις, ὅτι οἱ συμπολῖται του προτιμοῦν τὴν ὁμαλὴν συνταγματικὴν πρόοδον ἀπὸ τὰς ἀποπείρας τῆς ἐγκαθιδρύσεως στρατοκρατίας.»

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΦΗΜΑΣ ΠΕΡΙ ΑΡΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν χθὲς ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀδεσπότων φημῶν περὶ καταργήσεως τῆς Γερουσίας, ἀναστολῆς τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων κλπ., παρεκάλεσεν ὅπως ἀποφεύγεται ἡ δημοσίευσις τοιούτων ἀνακριβειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν συντελοῦν παρὰ εἰς τὴν δημιουργίαν ἀνησυχίας καὶ ἀβεβαιότητος.

«Ἡ περίοδος — συνέχισε — τὴν ὁποίαν διατρέχομεν σήμερον, εἶναι ἐξαιρετικῶς κρίσιμος καὶ ὁ Τύπος ὡς ἐκπροσωπῶν, ἀλλὰ καὶ διαφωτίζων τὴν Κοινὴν Γνώμην, ἔχει βαθυτάτην ὑποχρέωσιν ὅπως συμβάλλῃ κατὰ δυναμιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γαληνης καὶ τῆς ψυχικῆς ἠρεμίας παρὰ τῷ Λαῷ.

»Δὲν θέλω διὰ τούτων — ἐτόνισε — νὰ ἐπέμβω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ἐπὶ τῶν γεγονότων κριτικῆς, διότι σέβομαι τὰς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου, ἀλλὰ ἐπιθυμῶ νὰ ἀποφεύγεται ἡ δημοσίευσις δῆθεν πληροφοριῶν, συνταραττουσῶν τὴν Κοινὴν Γνώμην ἀδίκως.

»Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξαγγέλλῃ πάντοτε τὰ γενικώτερα ἐκείνα μέτρα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των προκαλοῦν τὴν γενικὴν προσοχὴν, ἵνα τυγχάνουν δημοσίας συζητήσεως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων.»

Τέλος ὁ κ. Τσαλδάρης, ἀναφερόμενος εἰς χθεσινὰς πρὸς βενιζελικὴν ἐφημερίδα δηλώσεις του κ. Παπαναστασίου, ὑποστηρίζοντος ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ὤφειλε νὰ εἶνε κατηγορηματικώτερος ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαθέσεις τῆς νέας κυβερνήσεως περὶ τῶν ἐξαγγελομένων διὰ τὴν κατάργησιν τῆς Γερουσίας, ἀναστολὴν τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων κλπ., εἶπεν ὅτι ὑπῆρξε πλέον ἡ σαφὴς εἰς τὰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις του, ἑκτὸς ἐὰν — προσέθηκε χαριτολογῶν — ὁ κ. Παπαναστασίου τὰ θέλῃ συμβολαιογραφικῶς.

ΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΕΠΑΝΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Τηλ)κῶς). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Νέας Ὑόρκης, συνεπείᾳ χθεσινοῦ διαγγελματος τοῦ Προέδρου Ροὺζβελτ ραδιοφωνηθέντος πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Πολιτειῶν, σήμερον τὴν πρωϊαν ἐπετράπη εἰς 52 Τραπέζας συνολικοῦ ἐνεργητικοῦ 7 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, νὰ ἐπαναλάβουν τὰς ἐργασίας των εἰς 12 πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅπου ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἀποθεματικὴ Τράπεζα ἔχει ὑποκαταστήματα. Εἰς τὰς Τραπέζας αὐτὰς ἐπετράπη πᾶσα πρᾶξις πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τίτλων καὶ τοῦ ξένου συναλλάγματος.

Τὴν Τετάρτην θὰ ἐπαναλάβουν τὰς ἐργασίας των καὶ ἄλλαι Τράπεζαι, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐξακριβωθῇ ἡ θέσις των. Πάντως ἡ Ὁμόσπονδος Ἀποθεματικὴ Τράπεζα εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ὑποστηρίξῃ ὅλας τὰς ὑγιεῖς Τραπέζας διὰ ν' ἀντεπεξέλθουν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των.

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Μασσαχουσέτης ἐπανέλαβε ἀπὸ χθὲς τὰς κανονικὰς Τραπεζιτικὰς ἐργασίας της, ὅπως καὶ ἄλλαι τινές. Αἱ πράξεις ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος, μόνον, ἀναλαμβάνονται παρ' αὐτῶν διὰ συναλλαγὰς «νομιμοποιημένας» καὶ κανονικὰς ἢ διὰ προσωπικὰς ὑποθέσεις, ὡς ἀναφέρει τὸ τηλεγράφημα. Ὁ περιορισμὸς αὐτὸς ἰσχύει δι' ὅλας τὰς Ἀμερικανικὰς Τραπέζας.

ΘΑ ΕΔΟΛΟΦΟΝΕΙΤΟ Ο ΧΙΤΛΕΡ;

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. ('Αθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Μονάχου ὅτι ὁ κομης Ἀντώνιος φὸν Ἄρκο Βόλεϋ, ὁ φοιτητής, ὅστις ἐδολοφόνησε τὸν Κοῦρτ Ἄϊσνερ, τὸν κομμουνιστὴν πρωθυπουργὸν τῆς Βαυαρίας τὸ 1919, συνελήφθη χθὲς ἐν Μονάχῳ διότι ἐξέφρασε τὴν πρόθεσιν νὰ φονεύσῃ τὸν Χίτλερ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. ('Αθην. Πρ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μονάχου ὅτι ὁ Χίτλερ κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου ὅστις ἀνηγέρθη εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐφονεύθησαν οἱ πρῶτοι ἐθνικοσοσιαλισταὶ τὴν 9ην Νοεμβρίου τοῦ 1923, κατὰ τὴν καταστολὴν τοῦ πραξικοπήματος Χίτλερ—Λούτεντορφ.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἄλλου ἐκ Βερολίνου, ἐφ' ὅλων τῶν δημοσίων κτιρίων ὑψώθη ἡ ἐρυθρομελανόλευκος σημαία μὲ τὸν σιδηροῦν σταυρὸν καὶ τὸν ἀετόν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΝΤΟΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Κατὰ τὴν γενομένην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πλαστήρα ἔρευναν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἀνευρέθη καὶ κατεσχέθη ἀρχεῖον ὁλόκληρον ἀλληλογραφίας εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν πολλαὶ ἐνοχοποιητικαὶ ἐπιστολαί. Τὸ ἀρχεῖον παρεδόθη εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Γιαννόπουλον. Εἰς αὐτὸ περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἑξῆς ἔγγραφα καὶ ἐπιστολαί:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν Πλαστήραν ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ἀθῆναι, 16 Δεκεμβρίου 1932,

Φίλτατε ἀρχηγέ,

Ἐγκλείω ἀντίγραφον ὀνοματικοῦ καταλόγου τῶν γενομένων μεταθέσεων εἰς τὴν χωροφυλακήν, ποὺ εἶχα ὑποσχεθῆ νὰ σοῦ στείλω.

Παρακαλῶ νὰ ἔλθῃς τὴν ἐρχομένη Τρίτη νὰ γευματίσωμε μαζί· θὰ εἶνε καὶ ὁ Καφαντάρης καὶ θὰ ἠμπορέσωμε ν' ἀνταλλάξωμε τὰς σκέψεις μας ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Φιλικώτατα αἰσθήματα

Ἐλ. Βενιζέλος»

Ὑπόμνημα τοῦ κ. Λ. Μακκᾶ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἀπὸ 6—10—32 πρὸς τὸν Πλαστήραν καὶ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον συνιστῶντος τὴν κήρυξιν τῆς δικτατορίας.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 30—6—32 τοῦ μοιράρχου Ἀγγελίδου τῆς εἰδικῆς ἀσφαλείας δι' ἧς τοῦ ἀναγγέλλει ὅτι προσεχώρησεν εἰς τὸν στρατιωτικὸν σύνδεσμον.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 28—6—32 τοῦ ταγματάρχου Βολάνη δι' ἧς πληροφορεῖ τὸν Πλαστήραν ὅτι κληθεὶς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Σταυριανοπούλου ἵνα καταθέσῃ ἂν ὑπάρχῃ στρατιωτικὸς σύνδεσμος ἀπήντησεν ἀρνητικῶς.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 10—7—32 τοῦ δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Βαμβακᾶ πρὸς τὸν Πλαστήραν δι' ἧς οὗτος συνιστᾷ τὴν κήρυξιν δικτατορίας.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 16—9—32 τοῦ κ. Τότσικα δι' ἧς οὗτος συνιστᾷ πρὸς τὸν Πλαστήραν ν' ἀποχωρισθῇ τοῦ Βενιζέλου καὶ νὰ κηρύξῃ δικτατορίαν.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 18—2—33 τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ λοχαγοῦ πεζικοῦ κ. Βασιλοπούλου πρὸς τὸν Πλαστήραν δι' ἧς οὗτος τῷ μεταδίδει πληροφορίας περὶ κινήσεων ἀξιωματικῶν Θεσσαλονίκης ὑπὲρ τοῦ κ. Κονδύλη καὶ ζητεῖ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγάς του διὰ πᾶσαν πληροφορίαν.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 13—1—33 τοῦ συνταγματάρχου Μπιτσάνη πρὸς τὸν Πλαστήραν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν ᾗ τῷ μεταδίδει πληροφορίας περὶ κινήσεων τοῦ κ. Κονδύλη καὶ τῷ τονίζει ὅτι ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὸν Πλαστήραν καὶ μόνον «περιμένουν κᾶτι καλό». Τοῦ διαβιβάζει συγχρόνως τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν ἀξιωματικῶν Σπανοπούλου, Τσαμάκου, Βώκου καὶ Καφάτου.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 29—7—32 τοῦ προέδρου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος κ. Ἀπ. Δοξιάδου δι' ἧς συνιστᾷ εἰς τὸν Πλαστήραν νὰ ἐπέμβῃ μετὰ τὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν κήρυξιν δικτατορίας.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 23—2—33 τοῦ διοικητοῦ χωροφυλακῆς Πέλλης, ταγματάρχου Μαγιάκου ἐξ Ἐδέσσης πρὸς τὸν λοχαγὸν Μανιουδάκην ὑπασπιστὴν τοῦ Πλαστήρα, δι' ἧς τῷ γνωρίζει τὴν πρὸς τὸν τελευταῖον ἀφοσίωσίν του.

Ἐπισκεπτήριον τοῦ Σταματίου Χατζήμπεη Μαρασλῆ δι' οὗ ἀποστέλλει πρὸς τὸν Πλαστήραν κατάλογον διοριστέων εἰς Ο. Λ. Πειραιῶς ἀτόμων ἀφωσιωμένων αὐτῷ εἰς κάθε περίστασιν ἀνάγκης.

Ὑπόμνημα τῶν συνταγματαρχῶν Βώκου, Μπιτσάνη, Τσαμάκου ἀπὸ 23—1—33 πρὸς τὸν Πλαστήραν περιέχον τὰς σκέψεις των ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 5—12—32 τοῦ συνταγματάρχου Μπιτσάνη πρὸς τὸν Πλαστήραν ἐκ Θεσσαλονίκης δι' ἧς τὸν παροτρύνει νὰ «τραβῇ ἐμπρὸς γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος καὶ θὰ εἶνε πάντοτε στὸ πλευρό του».

Κατάλογος προγραφῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν. Εἰς τὸν κατάλογον αὐτὸν ἀναφέρονται περὶ τοὺς 50 ἀξιωματικοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι διαιρούμενοι εἰς δύο κατηγορίας «ἀποτάκτων» καὶ «βασιλικῶν». Παραπλεύρως πολλῶν ἐξ αὐτῶν προστίθεται ἡ λέξις «φανατικός». Μεταξὺ τῶν «ἀποτάκτων» ἀναφέρονται οἱ συνταγματάρχαι κ. κ. Τσολάκογλου, Πιτσίκας, Μπατᾶς καὶ μεταξὺ τῶν «βασιλικῶν» οἱ κ. κ. Α. Παναγόπουλος καὶ Παπαδόπουλος.

Ἐπιστολὴ ἀπὸ 5—12—32 τοῦ συνταγματάρχου Φ. Βώκου ἐκ Θεσσαλονίκης δι' ἧς προτρέπει αὐτὸν «νὰ γίνῃ πάλιν ἀρχηγός».

Ἐπίσης εὑρέθη ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ τοῦ ταγματάρχου κ. Παπαμαντέλου πρὸς τὸν Πλαστήραν:

Ἀθῆναι 23 Ἰουνίου 1932.

«Ἀρχηγέ μου,

Σήμερον μοῦ ἀνεκοίνωσεν ἡ κ. Ἀλεξάνδρα τὰ κάτωθι ἀφοῦ ἔλαβε τὸν λόγον μου ὅτι οὐδαμοῦ θ' ἀνακοινωθοῦν πλὴν ὑμῶν.

Ὁ κ. Γαζῆς τὴν ἐπληροφόρησεν ὅτι ὁ κ. Μποδοσάκης αὐτὰς τὰς ἡμέρας πρόκειται νὰ πωλήσῃ τὰς μετοχάς του τῆς Ἑταιρείας τηλεφώνων εἰς τὴν ἑταιρείαν.

Τὸ ποσὸν τὸ ἀντιπροσωπεῦον τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 200 χιλιάδας λίρας ἤτοι 120 ἑκατομμύρια περίπου. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ὁ κ. Μποδοσάκης εἶνε διατεθειμένος νὰ διαθέσῃ ὅσα χρειασθοῦν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του, τοῦτέστι πρὸς ὑποκίνησιν τοῦ κ. Ὀθωναίου εἰς ἐπανάστασιν.

Ὁ κ. Μποδοσάκης, συνεχίζει ἡ ἐπιστολή, μηχανορραφεῖ συνεχῶς διὰ νὰ γίνῃ κίνημα ταλαντευόμενος μεταξὺ Ὀθωναίου καὶ Παγκάλου, θὰ ὑποστηρίξῃ δὲ ἐκεῖνον ὅστις θὰ τῷ προσέφερε περισσότερα ἀνταλλάγματα».

Περαιτέρω γίνεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν λόγος περὶ ματαιώσεως ἑνὸς ταξειδίου τοῦ κ. Μποδοσάκη εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ περὶ μέτρων τούτου ὅπως οἱ σκοποί του περὶ κηρύξεως δικτατορίας μείνουν μυστικοί. Καὶ συνεχίζει:

«Ἐφ' ὅσον κρίνετε ὅτι δέον νὰ προβῆτε εἰς ἐνεργείας τινὰς ἢ ἀνακοινώσεις, ἐμπιστευτικὰς εἰς ὡρισμένα πρόσωπα (Βενιζέλον, Γονατᾶν ἢ ἄλλοῦ) νὰ ἔλθω διὰ νὰ μοῦ δώσετε τὰς σχετικὰς ἐντολάς καὶ ὁδηγίας διὰ νὰ τὰς μεταβιβάσω ὅπου νομίζετε. Περιμένω διαταγάς σας καὶ ὁδηγίας σας.

Προχθὲς εὑρῆκα τὸν Σπαῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Νικ. Βεντήρη ('Ἐλ. Βῆμα») καὶ μὲ ἠρώτησε τί κάνετε. Ἐγένετο συζήτησις καὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην του ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δικτατορία διότι οἱ βασιλόφρονες δικρκῶς ἐνισχύονται γιὰ νὰ δράσουν ἐν καιρῷ.

Μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης,

Ὀδ. Παπαμαντέλος

Ταγματάρχης»

⁂

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 13. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Κατάπληξιν προξένησαν εἰς τοὺς ἐδῶ πολιτικοὺς κύκλους αἱ δημοσιευθεῖσαι ἐπιστολαὶ εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν Τύπον τοῦ δημάρχου κ. Βαμβακᾶ πρὸς τὸν στρατηγὸν Πλαστήραν. Ἀναμένεται ἡ ἐνέργεια τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθ' ὅσον εἶνε καταφανὴς ἡ ἀνάμιξις τοῦ κ. Βαμβακᾶ εἰς τὸ τελευταῖον δικτατορικὸν κίνημα. Σχετικῶς ὑπεβλήθη καὶ μήνυσις κατὰ τοῦ δημάρχου ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου καὶ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Ν. Σήφακα.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ 6ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι οὔτε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, οὔτε ἄλλο μέλος τῆς Κυβερνήσεως πρόκειται ν' ἀναμιχθοῦν εἰς τὴν διεξαγομένην διὰ τοῦ τύπου συζήτησιν διὰ τὰ γεγονότα τῆς 6ης Μαρτίου. Ἡ παρέμβασις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν συζήτησιν δὲν πρόκειται νὰ μεταβάλῃ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω στάσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναμείνῃ τὰ πορίσματα τῶν συνεχιζομένων διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν θὰ προβῇ εἰς διαφωτιστικὴν ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν λαόν.

Ἡ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ὅπως αἱ ἀνακρίσεις ἀχθοῦν τὸ ταχύτερον εἰς πέρας, ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ αὐτὸ ἐδόθησαν ἤδη αἱ δέουσαι ὁδηγίαι.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπηύθυνε χθὲς τὴν ἐσπέραν πρὸς τὸν ἀντιστράτηγον κ. Μαζαράκην ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ βεβαιώσῃ ἐάν, ὡς ὑποστηρίζει, τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως Ὀθωναίου εἶχεν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος ἢ οἱ ἀντιστράτηγοι. Ἐὰν πάρῃ ἐκ μέρους τοῦ κ. Μαζαράκη ἀμφισβήτησις, ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις του, θ' ἀπευθύνῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ζητῶν τὴν διεξαγωγὴν ἐπισήμου ἐρεύνης ἐπὶ τοῦ ζητήματος διὰ νὰ διευκρινισθοῦν τὰ γεγονότα τῆς 6ης Μαρτίου.

Ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, εἶνε πιθανὸν νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τὰς διεξαχθείσας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πραξικοπήματος Πλαστήρα συνεννοήσεις.

Ὁ ἀντιστράτηγος κ. Ἀλ. Μαζαράκης εἰς ἐπιστολήν του δημοσιευθεῖσαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν «Ἑστίαν» τονίζει ὅτι διὰ τὴν διευκρίνισιν τῶν γεγονότων τῆς 6ης Μαρτίου «ἡ μόνη ὀρθὴ λύσις θὰ ἦτο νὰ κληθοῦν ἐπισήμως οἱ συμμετασχόντες εἰς τὰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις νὰ καθορίσουν τ' ἀμφισβητούμενα σημεῖα σαφῶς καὶ τελειωτικῶς».

Ἡ «Ἑστία» ἐδημοσίευσεν ἐπίσης χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀποκαλυπτικὰς πληροφορίας κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε διατυπώσει πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας μετὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ Πλαστήρα τὴν κάτωθι πρότασιν:

«Ἐφ' ὅσον ὅλοι γνωρίζομεν τὴν ἀνεπάρκειαν καὶ τὰ τρωτὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἃς κληθοῦν οἱ ἀντιστράτηγοι νὰ σχηματίσουν τὴν Κυβέρνησιν καὶ συνεννοούμενοι μετὰ τοῦ κ. Πλαστήρα (!) νὰ καθορίσουν τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ Συντάγματος, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην τροποποιήσεως διὰ νὰ τὰ καταργήσουν ἢ νὰ τὰ τροποποιήσουν».

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς δηλώσεις του χθὲς τὴν ἑσπέραν ὄχι μόνον δὲν ἐπεχείρησε κἂν ν' ἀνασκευάσῃ τὴν εἰς βάρος του κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποκάλυψιν ἀλλὰ περιωρίσθη νὰ διακόψῃ τὴν μετ' αὐτῆς συζήτησιν. Ἐπιτιθέμενος κατὰ τῆς ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος προσπαθεῖ νὰ τὴν παραστήσῃ ὡς ἀνακριβολογοῦσαν μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι δὲν ἠθέλησε κατὰ τὸ παρελθὸν ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν «ἀθωότητα» τοῦ κ. Ζάννα.

«Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, συνεχίζει ὁ κ. Βενιζέλος, ἔχασεν ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἐφημερὶς τὸ δικαίωμα ν' ἀξιοῖ τὸν σεβασμὸν οἱουδήποτε τιμίου ἀνθρώπου, μόνον δὲ ὡς ἀφόρητος θρασύνης ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀξίωσίς της ὅπως πιστευθῇ διαψεύδουσα μὲ μόνον τὸ προσωπικὸν κῦρος τῶν συντακτῶν της, τὰς ἐπισήμους βεβαιώσεις».

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΣΧΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Συμφωνούντων ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως προεφυλακίσθησαν οἱ ἐκ τῶν συλληφθέντων διὰ τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα Πλαστήρα κ. κ. Κατσώνας Ὑποστράτηγος ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς καὶ Δεμέστιχας ὑποναύαρχος, παυθεὶς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως Ὀθωναίου. Ἀμφότεροι θὰ μεταφερθοῦν ἐντὸς τῆς σήμερον εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ.

Χθὲς παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Γιαννοπούλου ὁ τέως διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Παπαδημητρίου καὶ ὁ ἀστυνόμος κ. Πανόπουλος, κατὰ τῶν ὁποίων εἶχον ἐκδοθῆ ἐντάλματα συλλήψεως ἀπὸ τῆς προχθές. Ὁ πρῶτος ἐκρατήθη εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῆς ἀστυνομίας πόλεων καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς ἀξιωματικῶν. Ἔλαβον δὲ καὶ οἱ δύο 48ωρον προθεσμίαν διὰ νὰ ἀπολογηθοῦν. Ἐπίσης παρουσιάσθησαν χθὲς καὶ ἐκρατήθησαν οἱ ἀξιωματικοὶ Κοτρότσος, Γεωργίου, Δραντάκης ἐναντίον τῶν ὁποίων εἶχον ἐκδοθῆ ἐντάλματα συλλήψεως.

Ὁ κ. ἀνακριτὴς μετέβη χθὲς εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς καὶ ἔλαβε τὰς ἀπολογίας τῶν κρατουμένων κινηματιῶν Ἱερωνυμάκη, Παπαθανασοπούλου, Πρατικάκη, Νταλῆ, Βολάνη, Μανουσάκη, Παπα